

Ochranné známky

Případné užívání díla v rozporu s autorským právem nelze považovat za užívání označení v souladu s právem České republiky ve smyslu § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 23 Cdo 2542/2010, ze dne 27.11.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně M.-CZ, s.r.o., se sídlem v P., zastoupené JUDr. J.F., advokátem, se sídlem v P., proti žalované G., spol. s r.o., se sídlem v J., zastoupené Mgr. M.H., advokátem, se sídlem v P., o ochranu práv vlastníka ochranné známky, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 Cm 140/2007, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 16. února 2010, č. j. 3 Cmo 348/2008-114, tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 16. února 2010, č. j. 3 Cmo 348/2008-114, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. června 2008, č. j. 48 Cm 140/2007-27, uložil žalované povinnost zdržet se při prodeji výrobku označeného „MILITEC-1“ používání prodejního obalu vytvořeného žalobkyní z papírové krabičky potištěné základní modrou barvou s pruhy v červené a bílé barvě, s nadpisem „MILITEC-1“ ve žluté barvě umístěným na podkladovém pruhu v červené barvě, se dvěma ozubenými koly a profilem motoru v bílé barvě, přes které je veden šikmý pruh v červené barvě, a používání prodejního obalu z papírové krabičky potištěné základní černou barvou s pruhy ve žluté barvě, s nadpisem „MILITEC-1“ v červené barvě umístěným na podkladovém pruhu ve žluté barvě a dvěma profily motoru ve žluté barvě, ke kterým je veden šikmý pruh ve žluté barvě, pod profilem motoru je umístěn čtverec v červené barvě (výrok pod bodem I), rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok pod bodem II) a o vrácení přeplatku soudního poplatku žalobkyni (výrok pod bodem III).

Soud prvního stupně nejprve posoudil námitku překážky rei iudicatae, kterou uplatnila žalovaná s odkazem na řízení vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 Cm 137/2001, ukončené vydáním rozsudku ze dne 8. října 2004, v němž se žalobkyně domáhala vydání obdobného výroku, avšak z titulu ochrany proti nekalé soutěži. Námitku neshledal důvodnou, neboť v nynějším řízení jde o nový samostatný nárok z titulu práv z ochranné známky, o němž ještě nebylo rozhodnuto.

Soud prvního stupně vzal za prokázané, že žalobkyně je vlastníkem obrazové ochranné známky č. 275096 s právem přednosti od 17. ledna 2003, která je zapsána pro třídu výrobků a služeb 1 - zušlechťovače kovů pro minimalizaci opotřebení v různých formách namáhání, jako je otěr, koroze, tření a vznik kavit. Vzal dále za prokázané, že obal používaný žalobkyní pro výrobek „METALTEC-1“ odpovídá jeho obrazové ochranné známce. Na obalu je uvedena žalobkyně jako výrobce a rovněž údaj o registraci ochranné známky k logu. Z obalu v základní modré barvě užívaného žalovanou pro výrobek „MILITEC-1“ dále soud prvního stupně zjistil, že tento obal je v podstatě totožný s obalem žalobkyně, přičemž žalovaná užívá i obal v základní barvě černé. Že žalovaná používá popsané obaly, je patrné i z jejích webových stránek www.militec.cz. Z čestných prohlášení P. Š. a K. B. pak soud prvního stupně zjistil, že prvně jmenovaný pro žalobkyni navrhl, graficky zpracoval a vytiskl krabičku pro obchodní balení výrobku MILITEC-1 a že K. B. jako navrhovatel a zpracovatel projektu na obalovou technologii výrobků žalobkyně MILITEC-1 a METALTEC-1 uvedený grafický návrh pro

žalobkyni modifikoval.

Soud prvního stupně dospěl k závěru, že bylo dostatečně prokázáno, že žalovaná používala a používá jako prodejní obal papírovou krabičku, která je plně zaměnitelná s obrazovou ochrannou známkou žalobkyně. Zaměnitelnost je dána grafickým provedením obou krabiček, přičemž jejich odlišnosti jsou natolik nevýznamného charakteru, že nejsou způsobitelné oba obaly od sebe navzájem odlišit. Soud prvního stupně uzavřel, že žalovaná neoprávněně zasáhla do práva žalobkyně, jež jí plyne z vlastněné ochranné známky, přičemž tento protiprávní stav trval i v době vydání rozhodnutí ve věci, přestože po zahájení řízení usnesením ze dne 9. srpna 2007, č. j. 48 Cm 140/2007-9, nařídil předběžné opatření, v němž žalované uložil povinnost zdržet se prodeje produktu MILITEC-1 v prodejním obalu, jenž byl vytvořen pro žalobkyni.

K odvolání žalované Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 16. února 2010, č. j. 3 Cmo 348/2008-114, změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu o uložení povinnosti žalované zdržet se při prodeji výrobku označeného „MILITEC-1“ používání prodejních obalů označených v tomto rozsudku zamítl, a rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím.

Odvolací soud zopakoval dokazování a doplnil je spisem Městského soudu v Praze, sp. zn. 41 Cm 137/2001, rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 14. března 2006, č. j. 3 Cmo 10/2005-141, usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. května 2008, č. j. 32 Odo 1073/2006-166, vizuální prohlídkou žalobkyní předložené papírové krabičky s produktem MILITEC-1 v modré barvě, nákupním paragonem, rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. prosince 2009, zn. O-187659, obsahem výpisu z rejstříku ochranných známek ohledně obrazové ochranné známky žalobkyně č. 275096. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. října 2004, č. j. 41 Cm 137/2001-84, zjistil, že soud zamítl žalobu žalobkyně o uložení povinnosti žalované zdržet se prodeje produktu MILITEC-1 v obalech vytvořených žalobkyní - papírových krabičkách s barevným potiskem specifikovaným v rozsudku, podanou z titulu ochrany proti nekalé soutěži. Své rozhodnutí odůvodnil tak, že účastníci jsou sice soutěžitelé, avšak jednání žalované není v rozporu s dobrými mravy soutěže. Tento rozsudek pak Vrchní soud v Praze přezkoumal a rozsudkem ze dne 14. března 2006, č. j. 3 Cmo 10/2005-141, potvrdil. Dovolání podané žalobkyní proti tomuto rozhodnutí odvolacího soudu Nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 19. května 2008, č. j. 32 Odo 1073/2006-166, odmítl jako nepřijatelné.

Odvolací soud dále zjistil, že rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“) ze dne 17. prosince 2009, sp. zn. O-187659, byl zamítnut návrh na zrušení obrazové ochranné známky žalobkyně č. 275096. Dne 25. ledna 2010 byl podán rozklad proti tomuto rozhodnutí.

Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že rozhodnutí sporu mezi týmiž účastníky na ochranu proti nekalé soutěži nezakládá překážku věci pravomocně rozsouzené pro nárok z titulu ochrany proti neoprávněnému zásahu do práv k ochranné známce, neboť jde o samostatně uplatnitelné právní tituly. Na tom nic nemění skutečnost, že oba spory se týkaly užití shodného obalu výrobku. Námitka žalované, že soud prvního stupně neměl jednat a meritorně rozhodnout, tedy důvodná není.

Skutková zjištění soudu prvního stupně shledal odvolací soud jako stručná a jednostranná, přičemž z nich nebyly dovozeny závěry, které z nich vyplývaly. Např. ze zjištění učiněných v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. října 2004, č. j. 41 Cm 137/2001-84, se soud prvního stupně omezil na zjištění, že žalobkyně je vlastníkem ochranné obrazové známky č. 275096 a že oba účastníci dodávají na trh své výrobky v obalu, který je plně zaměnitelný. Podle odvolacího soudu je však třeba vzít v úvahu při posuzování oprávněnosti nároku žalobkyně zejména skutečnost, že

předmětný obal, který je od roku 2003 chráněn pro žalobkyni jako obrazová ochranná známka, byl od září 1998 do května 2001 užíván jako prodejní obal pro výrobek MILITEC-1, který tehdy na tuzemský trh dodávala žalobkyně, a od zhruba poloviny roku 2001 byl tentýž obal užíván jako prodejní pro shodný výrobek MILITEC-1 s tím rozdílem, že tento výrobek nadále distribuovala a dosud distribuuje žalovaná. Žalovaná tedy užívala pro prezentaci a prodej uvedeného výrobku co do vzhledu a barevného provedení obal podobný tomu, který má žalobkyně chráněn jako obrazovou ochrannou známku, ovšem dva roky před podáním přihlášky této ochranné známky žalobkyní. Vzhledem k tomu, že výrobek MILITEC-1 byl nejprve žalobkyní (od roku 1998 do roku 2001) a poté i žalovanou zhruba od poloviny roku 2001 v prakticky shodném obalu nabízen spotřebitelům, má odvolací soud za to, že spotřebitelská veřejnost si uvedený obal spojuje právě s tímto konkrétním výrobkem bez ohledu na to, kdo byl či je jeho distributorem. I když žalobkyni svědčí právo vlastníka ochranné známky, platí zároveň, že absolutní právo známkové je ve srovnání s materiálním právem soutěžním slabší, a dojde-li mezi těmito právy ke konfliktu, má přednost právo soutěžní. Za situace, kdy již bylo pravomocně rozhodnuto, že užitím obalu pro předmětný výrobek se žalovaná vůči žalobkyni nedopouští nekalého soutěžního jednání, je třeba žalovanou v tomto vztahu se žalobkyní považovat za soutěžitele řádného, a také osobu, které svědčí právo omezující práva vlastníka ochranné známky ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (§ 16 odst. 3 dřívějšího zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách). Odvolací soud uzavřel, že žalobkyni již proto nelze vyhovět v uplatněném nároku, nehledě k tomu, že takový výkon známkového práva by byl v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, a proto podle § 265 obch. zák. nepožívá právní ochrany.

Rozsudek odvolacího soudu napadla žalobkyně dovoláním. Uplatnila dovolací důvody podle § 241a odst. 2 písm. a) a b) občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), tedy že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Dovolatelka namítá, že v den konání ústního jednání soud obdržel omluvu z ústního jednání právního zástupce žalované. Soud prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením § 100 a § 101 o. s. ř., jelikož ústní jednání neodročil a provedl důkazy tak, jak je označili oba účastníci sporu, nakonec poučil účastníky ve smyslu § 118a odst. 1 a odst. 3 o. s. ř. a na to vyhlásil rozsudek. Soud rozhodl ve smyslu § 153 odst. 1 o. s. ř. na základě zjištěného skutkového stavu věci, když důkazy hodnotil podle § 132 a násl. o. s. ř. Žalovaná se ve vyjádření k žalobě omezila pouze na uplatnění námítky věci rozsouzené, jiná tvrzení neuvedla a neoznačila ani jakékoli jiné důkazy.

Odvolací soud podle názoru dovolatelky pochybil, pokud se zabýval novými skutečnostmi a důkazy, které žalovaná uplatnila až v odvolacím řízení; umožnil jí tak, aby svá pochybení před soudem prvního stupně napravila v odvolacím řízení. Odvolací soud nepřipustně otevřel dokazování a provedl důkazy, které dokonce ani žalovaná neoznačila, postupoval jednostranně a žalobkyni odňal právo na spravedlivý proces. Při projednávání odvolání tak postupoval v zásadě na principu úplné apelace, na němž bylo vybudováno odvolací řízení podle právní úpravy platné do 31. 12. 2000. Nyní platný systém neúplné apelace se řídí zásadou, že skutkovou instancí je soud prvního stupně.

Dovolatelka odvolacímu soudu dále vytkla, že nepostupoval podle § 118a odst. 2 o. s. ř., přestože evidentně usoudil, že věc je možné po právní stránce posoudit jinak, než podle právního názoru žalobkyně, resp. podle soudu prvního stupně. Přesto žalobkyni nevyzval, aby v potřebném rozsahu doplnila vylíčení rozhodných skutečností. Rozhodnutí odvolacího soudu je proto dle dovolatelky překvapivé.

Z důkazů provedených v řízení měl odvolací soud podle žalobkyně dovodit, že chování žalované není souladné s pravidly poctivého obchodního styku a dobrými mravy. Vyplývá to podle názoru

dovolatelky z chování žalované, když od svého vzniku v roce 2001 začala prodávat produkt MILITEC-1 v obalu, který si nechala vyhotovit žalobkyně. Poté, co žalobkyně zhruba v červnu 2001 přestala tento produkt prodávat pro nesouhlas společnosti AMT, podala žalovaná na jednatele žalobkyně postupně tři trestní oznámení, v nichž uvedla, že žalobkyně prodávala nebo dokonce vyráběla padělek produktu MILITEC-1, že okopírovala předmětný obal od obchodní společnosti AMT a že neoprávněně užívá označení METALTEC. Když se všechna trestní oznámení ukázala jako nepravdivá, podala žalovaná přihlášku ochranné známky na předmětnou krabičku a polepy lahvíček pod č. 169857 a č. 169858, kterou ÚPV posléze zamítl. Žalovaná nedodržovala ani zákaz užívání předmětné krabičky, který jí byl uložen v předběžném opatření vydaném rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 16. července 2001, č. j. 41 Cm 137/2001-84, který platil až do 30. ledna 2002, kdy bylo toto rozhodnutí k odvolání žalované vrchním soudem změněno tak, že návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.

Dovolatelka dále upozornila na řízení, které bylo vedeno u Krajského soudu v Praze k žalobě společnosti AMT pod sp. zn. 46 Cm 44/2002, v němž se tato společnost domáhala, aby bylo žalobkyni uloženo zdržet se mj. užívání předmětné papírové krabičky; žaloba byla zamítnuta i z toho důvodu, že společnost AMT neprokázala, že by byla vůbec výrobcem produktu MILITEC-1, nebo byla držitelem nezapsaného balení v podobě papírové krabičky. Žalobkyni není jasné, proč odvolací soud nevezl v úvahu a nehodnotil zjištění učiněná v tomto řízení, přestože uvedený žalobní návrh byl předmětem dokazování.

Odvolací soud také nevyvodil závěry také z rozhodnutí ÚPV ze dne 17. prosince 2009, sp. zn. O-187659, kterým byl zamítnut návrh žalované na výmaz ochranné obrazové známky č. 275096. Z jeho odůvodnění vyplývá, že podle smlouvy se společností AMT byla žalovaná oprávněna zastupovat a prodávat produkt MILITEC-1 od 12. dubna 2001 do 23. dubna 2003.

Z uvedených důkazů podle dovolatelky vyplývá, že žalovaná v žádném řízení nepředložila jakýkoliv důkaz, že by uzavřela s autorem předmětné papírové krabičky, tj. s P.Š., jehož autorská práva jsou chráněna, nějakou dohodu o jejím užívání.

Dovolatelka nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, že výkon známkového práva v této věci by byl v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku podle § 265 obch. zák., a namítá, že tento závěr odvolací soud nikterak neodůvodnil. Má za to, že v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 a odst. 2 zákona č. [441/2003](#) Sb., o ochranných známkách (dále jen „zákon o ochranných známkách“), svým požadavkem žalovanou nijak neomezila, protože žalovaná může svůj produkt bez újmy své nebo spotřebitele prodávat v jakékoliv papírové krabičce, resp. bez ní, a žalobkyně se oprávněně domáhá ochrany své zapsané obrazové známky. Není obvyklé, aby soutěžitel okopíroval prodejní obal, na který si zajistil práva jiný soutěžitel, a tento používal. Odvolací soud zcela přešel, že žalovaná od počátku věděla, že takový postup určitě není souladný se zásadou dobrých mravů. Pokud tedy někdo soutěží tím, že při této soutěži zneužívá obchodní obal, na který si zajistil práva někdo jiný, a přitom od počátku o tom ví, a měl povědomí o chování v rozporu s dobrými mravy, nelze jeho chování dovozované o nabytí jakýchsi práv vzniklých používáním, „kvalifikovat jako zisky v důsledku chování podle soutěžního práva“.

Z výše uvedených důvodů dovolatelka navrhl, aby dovolací soud napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná se k dovolání nevyjádřila.

Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu ve lhůtě stanovené

v § 240 odst. 1 o. s. ř. oprávněnou osobou a že je podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. přípustné, přezkoumal napadený rozsudek odvolacího soudu podle ustanovení § 242 odst. 3 o. s. ř. z hlediska uplatněných dovolacích důvodů, kterými je i z hlediska jejich obsahového vymezení vázán, a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné.

Žalobkyně uplatňuje dva dovolací důvody; jednak že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci [§ 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř.], jednak že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci [§ 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.].

Vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, spatřuje dovolatelka ve skutečnosti, že odvolací soud v rozporu s principem neúplné apelace nepřipustně provedl důkazy, které žalovaná dokonce ani neoznačila, přičemž hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 132 o. s. ř. Dovolatelka uvedla, že soud prvního stupně řešil jedinou námitku žalované, že projednání věci brání překážka věci rozhodnuté; žalovaná netvrdila jiné skutečnosti a neoznačila jakékoliv důkazy. Ze spisu se podává, že odvolací soud opakoval důkaz rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. října 2004, č. j. 41 Cm 137/2001-84, a doplnil dokazování žalobou ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 41 Cm 137/2001, usnesením o předběžném opatření ze dne 16. července 2001, sp. zn. 41 Cm 137/2001, rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 14. března 2006, č. j. 3 Cmo 10/2005-141, usnesením Nejvyššího soudu ze dne 19. května 2008, č. j. 32 Odo 1073/2006-166, vizuální prohlídkou krabičky s produktem MILITEC-1 v modré barvě, paragony ze dne 2. června 2009 a ze dne 10. července 2009, rozhodnutím ÚPV ze dne 17. prosince 2009, zn. O-187659, a obsahem výpisu z rejstříku ochranných známek ohledně žalobcovy ochranné známky obrazové č. 275096. Své zamítavé rozhodnutí přitom založil na závěru, že žalovaná od poloviny roku 2001 nabízela výrobek MILITEC-1 v prakticky shodném obalu spotřebitelům. Odvolací soud uzavřel, že podle pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. října 2004, č. j. 41 Cm 137/2001-84, jímž je soud podle ustanovení § 159a odst. 4 o. s. ř. vázán, se žalovaná vůči žalobkyni nedopouští nekalého soutěžního jednání; žalovanou je proto třeba považovat podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, za osobu, které svědčí právo omezující vlastníka ochranné známky. Pro odvolací soud bylo tedy významné skutkové zjištění o tom, že žalovaná užívala předmětný obal již od poloviny roku 2001. Nejvyššímu soudu tedy příslušelo posoudit, zda tato skutečnost je „novou“ skutečností ve smyslu ustanovení § 205a odst. 1 o. s. ř. a zda k ní tedy odvolací soud v systému neúplné apelace mohl přihlídnout.

Pro závěr, zda skutečnosti, které byly uplatněny v odvolání, jsou „nové“, je rozhodné posouzení, zda byly některým účastníkem řízení uvedeny v řízení před soudem prvního stupně nebo zda v průběhu tohoto řízení jinak vyšly najevo. Jestliže příslušné skutečnosti byly účastníkem uvedeny nebo jestliže jinak (např. při dokazování) vyšly v řízení před soudem prvního stupně najevo, pak byly z hlediska § 205a odst. 1 o. s. ř. „uplatněny před soudem prvního stupně“. Rozhodující v tomto směru je tedy porovnání obsahu spisu soudu prvního stupně s údaji obsaženými v odvolání. Uvádí-li odvolatel v odvolání takové skutečnosti (tvrzení o nich), které v průběhu řízení před soudem prvního stupně již byly tvrzeny nebo jinak vyšly najevo, pak neuplatňuje „nové“ skutečnosti (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. § 205a. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, 1639 s.).

Nejvyšší soud tyto závěry aplikoval na posuzovanou věc a dovodil, že skutečnost, že žalovaná užívala předmětný obal již od poloviny roku 2001, není novou skutečností ve smyslu § 205a o. s. ř., neboť skutkové zjištění o tomto užití je obsaženo již v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. října 2004, č. j. 41 Cm 137/2001-84, jímž provedl důkaz již soud prvního stupně. Pokud tedy k této skutečnosti odvolací soud přihlédl, řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, nezatížil. Nelze přitom ani dovodit, že by šlo o rozhodnutí překvapivé, když žalovaná aplikaci § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách navrhovala již v odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně. Žalovaná rovněž namítla, že hodnocení důkazů soudem neodpovídá ustanovení § 132 o. s. ř.

Tuto námitku však blíže nekonkretizovala a z obsahu spisu se ani nepodává, že by tomu tak bylo.

Žalobkyně rovněž uplatnila dovolací důvod podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., tedy že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Nesprávným právním posouzením věci je omyl soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav. O mylnou aplikaci právních předpisů jde, jestliže soud použil jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo soud aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil.

Z rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 41 Cm 137/2001-84, odvolací soud zjistil, že zmíněný obal, který je od roku 2003 chráněn pro žalobkyni jako obrazová ochranná známka, byl od září roku 1998 do května roku 2001 užíván jako prodejní obal pro výrobek MILITEC-1, který tehdy na tuzemský trh dodávala žalobkyně. Zhruba od poloviny roku 2001 byl tentýž obal užíván jako prodejní pro shodný výrobek MILITEC-1 s tím rozdílem, že tento výrobek nadále distribuovala a distribuuje žalovaná. S ohledem na skutkové zjištění, že žalovaná užívala tentýž obal v období před registrací ochranné známky žalobkyně, dospěl odvolací soud k závěru, že žalované svědčí právo omezující práva vlastníka ochranné známky ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách.

Podle § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách je vlastník ochranné známky v obchodním styku povinen strpět užívání shodného či podobného označení, jestliže práva k tomuto označení vznikla před podáním přihlášky a užívání tohoto označení je v souladu s právem České republiky. Odvolací soud však posuzoval soulad užívání tohoto obalu s právem České republiky pouze z hlediska případné nekalé soutěže. Neposuzoval již však, zda tímto užíváním nedochází k porušování autorských práv, ač to žalobkyně namítala a ač soud prvního stupně zjistil, že pro žalobkyni navrhl, graficky zpracoval a vytiskl krabičku pro obchodní balení výrobku MILITEC-1 P.Š. a že K.B. jako navrhovatel a zpracovatel projektu na obalovou technologii výrobků žalobkyně MILITEC-1 a METALTEC-1 uvedený grafický návrh pro žalobkyni modifikoval. Odvolací soud se touto námitkou nezabýval, nezjišťoval, zda je ochranná známka chráněna autorským právem a zda žalovaná získala souhlas autora k užívání jeho díla atd.

Případné užívání díla v rozporu s autorským právem nelze považovat za užívání označení v souladu s právem České republiky ve smyslu § 10 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Je třeba přihlídnout i k tomu, že podle zákona o ochranných známkách může být užívání označení v rozporu s autorským právem relevantní i ve fázi zápisu ochranné známky. Podle § 7 odst. 1 písm. i) zákona o ochranných známkách se přihlašované označení nezapiše do rejstříku ochranných známek na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu na ochranu průmyslového vlastnictví osobou, které náleží práva k autorskému dílu, pokud autorské dílo může být užíváním přihlašovaného označení dotčeno.

Právní posouzení věci odvolacím soudem je tedy neúplné a tudíž nesprávné.

Dovolatelka napadá i závěr odvolacího soudu ohledně výkonu známkového práva v rozporu s poctivým obchodním stykem. Odvolací soud v závěru odůvodnění rozhodnutí nad rámec vyličeného právního posouzení uvedl, že výkon známkového práva by byl v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, a proto podle § 265 obch. zák. nepožívá právní ochrany. Odvolací soud tento svůj závěr nijak neodůvodnil, tj. z rozhodnutí odvolacího soudu není patrné, na čem svůj právní závěr založil. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu je v tomto rozsahu nepřezkoumatelné a trpí vadou řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci [§ 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř.].

Z uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek odvolacího soudu není správný.

Nejvyšší soud jej proto podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty za středníkem o. s. ř. zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta první o. s. ř.).

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)